

BỘ VĂN HOÁ, THỂ THAO VÀ DU LỊCH CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT**Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Số: 800 /QĐ-BVHTTDL

Hà Nội, ngày 01 tháng 1 năm 2011

QUYẾT ĐỊNH
Về việc xếp hạng di tích quốc gia3132
13.10.2011**BỘ TRƯỞNG BỘ VĂN HOÁ, THỂ THAO VÀ DU LỊCH**

Căn cứ Luật di sản văn hóa, Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật di sản văn hóa và Nghị định số 98/2010/NĐ-CP ngày 21 tháng 9 năm 2010 của Chính phủ quy định chi tiết thi hành một số điều của Luật di sản văn hoá và Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật di sản văn hoá;

Căn cứ Nghị định số 185/2007/NĐ-CP ngày 25 tháng 12 năm 2007 của Chính phủ quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch;

Xét đề nghị của Ủy ban nhân dân tỉnh Quảng Ngãi tại Công văn số 281/UBND-VX ngày 09 tháng 02 năm 2011 và hồ sơ di tích;

Xét đề nghị của Cục trưởng Cục Di sản văn hóa,

QUYẾT ĐỊNH:**Điều 1. Xếp hạng di tích quốc gia:**

DI TÍCH KIẾN TRÚC
TRƯỜNG LŨY QUẢNG NGÃI
THUỘC CÁC HUYỆN: TRÀ BÔNG, SƠN TỊNH, SƠN HÀ,
TƯ NGHĨA, MINH LONG, NGHĨA HÀNH, BA TƠ, ĐỨC PHỐ.
TỈNH QUẢNG NGÃI

Khu vực bảo vệ di tích được xác định theo biên bản và bản đồ khoanh vùng các khu vực bảo vệ di tích trong hồ sơ.

Điều 2. Ủy ban nhân dân các cấp nơi có di tích được xếp hạng tại Điều 1 Quyết định này trong phạm vi nhiệm vụ và quyền hạn của mình thực hiện việc quản lý nhà nước đối với di tích theo quy định của pháp luật về di sản văn hóa.

Điều 3. Quyết định này có hiệu lực kể từ ngày ký.

Điều 4. Chánh Văn phòng, Cục trưởng Cục Di sản văn hóa, Chủ tịch Ủy ban nhân dân tỉnh Quảng Ngãi, Giám đốc Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch tỉnh Quảng Ngãi, các tổ chức, cá nhân có liên quan chịu trách nhiệm thi hành Quyết định này. /.

KT. BỘ TRƯỞNG
THỨ TRƯỞNG*Nơi nhận :*

- Như Điều 4;
- Bộ trưởng Hoàng Tuấn Anh (để b/c);
- Lưu: VT; DSVH, NĐD.50.

Lê Khánh Hải

UBND HUYỆN SƠN TINH

Số : 332 /SY - UBND

SAO Y BẢN CHÍNH

Sơn Tinh, ngày 14 tháng 10 năm 2011

TL. CHỦ TỊCH

KT. CHÁNH VĂN PHÒNG

PHÓ VĂN PHÒNG

Nơi nhận:

- TT Huyện uỷ, TT HĐND huyện;
- CT, các PCT UBND huyện;
- UBND TTQVN huyện;
- Ban Tuyên giáo, Văn phòng Huyện uỷ;
- Các phòng: VH, TT, Nội vụ;
- Đài Truyền thanh huyện;
- TT Văn hoá TT-TT huyện;
- UBND các xã: Tịnh Giang,
Tịnh Động, Tịnh Hiệp;
- PVP (VX);
- Lưu VT.

Lê Quế Anh

BIÊN BẢN KHOANH VÙNG BẢO VỆ
DI TÍCH TRƯỜNG LŨY QUẢNG NGÃI
(KHU VỰC HUYỆN SƠN TỊNH)

Căn cứ Luật Di sản văn hóa năm 2001 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 được Quốc hội nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam thông qua tại kỳ họp thứ 5, Quốc hội khóa XII;

Căn cứ nghị định số 98/2010/NĐ-CP ngày 21/09/2010 của Chính phủ quy định chi tiết thi hành một số điều của Luật Di sản văn hoá và luật sửa đổi, bổ sung một số điều của luật di sản văn hoá;

Hôm nay, ngày 05 tháng 01 năm 2011, tại Thành phố Quảng Ngãi, Tỉnh Quảng Ngãi hồi giờ, chúng tôi gồm đại diện:

1. Ủy ban nhân dân tỉnh Quảng Ngãi
2. Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch
3. Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Quảng Ngãi
4. Bảo tàng tỉnh Quảng Ngãi
5. Ủy ban nhân dân huyện Sơn Tịnh
6. Ủy ban nhân dân xã Tịnh Hiệp
7. Ủy ban nhân dân xã Tịnh Đông
7. Ủy ban nhân dân xã Tịnh Giang

Hội nghị đã nhất trí thông qua các vấn đề sau:

I. ĐÁNH GIÁ GIÁ TRỊ CỦA DI TÍCH *(Tóm tắt nội dung lịch sử, giá trị văn hóa nghệ thuật của di tích).*

1.1. Là một công trình khảo cổ, Trường Lũy có nhiều nét đặc biệt, trước hết là chiều dài của nó: 127.4 km, trong đó có 113 km trên đất Quảng Ngãi.

1.2. Trường Lũy cũng là một công trình kiến trúc lớn và đa dạng: nhiều phần của nó được làm bằng đá, nhiều phần khác làm bằng đất, và những đoạn làm bằng cả đất và đá. Kỹ thuật xếp đá đặc biệt được sử dụng cũng khác nhau từ đoạn lũy này sang đoạn lũy khác. Sự đa dạng này một phần xuất phát từ việc sử dụng các nguyên liệu tại chỗ trong cấu trúc của lũy, phần vì sự đa dạng của những người xây lũy (người Hre bản địa, người Việt, và binh lính), phần nữa là từ thực tế rằng lũy được đắp thêm, được sửa sang suốt thời kỳ nó đóng vai trò là một công trình quân sự (thế kỷ 19).

1.3. Một điểm nữa là số lượng của các công trình có liên quan, đặc biệt là các bảo. Hơn 70 bảo đã được tìm thấy, chúng được xây bằng đá và tình trạng bảo tồn tốt, hoặc xây bằng đất có hào bao quanh. Điều này cho thấy giá trị về nghệ thuật quân sự của tiền nhân trong lịch sử.

1.4. Có một con đường cổ chạy dọc theo lũy. Đây là một phần của Đường Thiên Lý nối kinh đô với các tỉnh phía Nam. Con đường nhiều tuổi hơn (có trước) lũy. Cuộc khai quật khảo cổ học tới đây sẽ chỉ ra liệu nó có niên đại từ thời Champa hay không. Một đoạn của Đường Thiên Lý không liên quan tới lũy cũng đã được tìm thấy ở xã Phổ Châu, gần Sa Huỳnh (thuộc huyện Đức Phổ).

1.5. Trường Lũy và các kiến trúc liên quan tạo thành một hệ thống quân sự rõ ràng có mục đích bảo vệ khu vực của người Việt, và chủ yếu do sĩ quan, binh lính người Việt quản lý. Nó là một công trình kiến trúc phòng vệ quân sự được dựng lên để ngăn chặn xung đột giữa các bộ tộc người.

1.6. Trường Lũy là một ranh giới nhưng không phải là một ranh giới đóng kín. Lũy cắt ngang qua nhiều sông suối: mỗi chỗ cắt ngang lại có một

công, do một bảo canh gác, cho phép điều hành việc đi lại giữa hai bên. Việc đi lại chủ yếu là vì mục đích trao đổi kinh tế (người H're mua muối, người Việt mua gạo, quế và lâm sản), nhất là tại mạng lưới chợ nằm bên phía người Việt. Việc các đồn/bảo này trong thời bình là các trạm kiểm soát việc buôn bán, thu thuế giữa 2 miền là một nét văn hóa đặc biệt của di tích.

1.7. Di tích này trong tương lai sẽ là một địa chỉ hấp dẫn nhiều nhà khoa học trong và ngoài nước muốn nghiên cứu, tìm hiểu về lịch sử nói chung và lịch sử mở nước của người Việt nói riêng. Đồng thời cũng là một kho tư liệu quý giá về sự hình thành bản sắc Việt miền Trung mà không nơi nào có thể có được. Hơn nữa nó còn là một nơi đào tạo lý tưởng cho các thế hệ các nhà nghiên cứu khoa học xã hội nhân văn.

Trường Lũy là một di tích thật ấn tượng. Nó hiện diện với vẻ nguyên vẹn và trong trạng thái bảo tồn rất tốt, ngoài một vài đoạn mất mát. Trường Lũy cho thấy những cơ hội nghiên cứu lớn lao bởi nó chưa bị động chạm đến, chưa được khảo sát kể từ khi bị bỏ không dùng đến nữa. Trường Lũy chỉ ra một cơ hội lớn cho nghiên cứu, cho sự bảo tồn cần trọng và cho việc sử dụng bền vững. Thực tế là thế, và điều này cũng có nghĩa là Trường Lũy cần được nghiên cứu, bảo tồn và quản lý với sự quan tâm đặc biệt để gìn giữ tiềm năng của nó cho tương lai. Những cơ hội Trường Lũy mang đến không chỉ dành cho nghiên cứu và khảo cổ học. Nó cũng là một cơ hội cực kỳ quan trọng cho cả Quảng Ngãi, Bình Định và người dân của hai tỉnh. Nhận thức tốt hơn về Trường Lũy và chức năng của nó có thể giúp cải thiện sự hiểu biết giữa các nhóm dân tộc và xã hội trong hai tỉnh.

1.8 Tóm lại: Cần phải thấy rõ là: Trường lũy ở Quảng Ngãi và một phần Bình Định là một thực thể có thật, nó đang hiện diện ngay cạnh chúng ta và mang trong mình một câu chuyện lịch sử hấp dẫn, một câu chuyện lịch sử không phải ở đâu cũng có, lại song hành với một di sản vật chất hoành tráng. Vài ví dụ về những di sản vật chất ấy của lịch sử nay được gìn giữ và bảo vệ vào phút chót trước khi biến mất có ai bàn về câu chuyện chủ nhân nó không? Đơn giản là phải giữ gìn, bảo vệ vì tự thân nó là công sức lao động, là mồ hôi, nước mắt, là máu của tiền nhân, của người dân lao động. Những

công trình ấy là sản phẩm văn hoá không chỉ của người Việt Nam, mà còn là của chung nhân loại.

Công trình Trường Luỹ ở đây có nằm ngoài suy nghĩ ấy, nằm ngoài quy luật ấy không? Không. Bất luận thế nào nó cũng là di sản văn hoá của quốc gia, của nhân dân. Hơn thế nữa nó còn mang trong mình một câu chuyện lịch sử hay, một bài học lịch sử thực tế cho hậu thế.

Trường Luỹ ở đây còn chứa đựng một tiềm năng du lịch to lớn, kết hợp với phong cảnh núi sông tuyệt đẹp của xứ Quảng. Những con đường cổ bên cạnh một bờ luỹ dài dằng dặc, vượt sông qua núi, xuyên qua những cộng đồng dân cư Kinh, Thượng với những xóm làng tươi đẹp còn lưu giữ nhiều bản sắc văn hoá của dân tộc mình, quê hương mình. Những làng nghề dệt của người H'Ré, những tiếng chinh, đàn ,sáo, lời hát quện hương rượu cần. Những ruộng mía, vườn cau của người Kinh nơi Trường Lũy, con đường đi qua là một địa chỉ vô cùng hấp dẫn cho du khách, đặc biệt là khách du lịch nước ngoài. Nếu chúng ta tổ chức du lịch tốt, chúng ta sẽ bảo vệ được luỹ, được di sản và cải thiện đáng kể bộ mặt của nông thôn, miền núi Quảng Ngãi. Với đảo Lý Sơn đẹp như thiên đường cùng di sản Trường Lũy và phong cảnh, con người tuyệt vời, Quảng Ngãi sẽ là điểm đến sáng giá cho du lịch nước nhà.

II. QUY ĐỊNH KHU VỰC BẢO VỆ DI TÍCH.

Xuất phát từ giá trị của di tích như đã nêu trên, việc khoanh vùng bảo vệ và phát huy giá trị của di tích căn cứ theo Điều 32 Mục 1 Chương II Luật Di sản văn hóa và Căn cứ điều 14 chương III Nghị định số 98/2010/NĐ-CP ngày 21/09/2010 của Chính phủ quy định chi tiết thi hành một số điều của Luật Di sản văn hoá và luật sửa đổi, bổ sung một số điều của luật di sản văn hoá;

Khu vực bảo vệ di tích được giới hạn bởi các khu vực như sau:

1. Khu vực bảo vệ 1: *(Đối với di tích là quần thể các công trình kiến trúc nghệ thuật hoặc công trình kiến trúc đơn lẻ thì phạm vi khu vực bảo vệ I phải bao gồm các khu vực có công trình kiến trúc sân, vườn, ao, hồ và các yếu tố khác liên quan đến di tích đó)*

Khu vực này được thể hiện trên bản đồ di tích bằng đường viền màu vàng, thể hiện khu vực tính từ chân Lũy ra hai bên, mỗi bên rộng 200m dọc theo Lũy, trên địa bàn huyện Sơn Tịnh cụ thể như sau:

Xã Tịnh Hiệp: (Lũy chạy giáp giới với xã Trà Bình huyện Trà Bồng): Dài 5km, rộng 200m về phía xã Tịnh Hiệp, nằm trên toạ độ N15.24307 E108.59836. Phía Tây của Lũy là thôn Bình Tân xã Trà Bình còn phía Đông là các thôn Hội Đức và thôn Vĩnh Tuy của xã Tịnh Hiệp huyện Sơn Tịnh, phía Nam giáp xã Tịnh Đông huyện Sơn Tịnh, phía Bắc giáp xã Trà Bình huyện Trà Bồng.

Đồn/bảo tại thôn Vĩnh Tuy, xã Tịnh Hiệp, toạ độ N15.23348 E108.61684, cách lũy 300m, nằm trong khu vực bảo vệ 2 của Lũy. Khu vực bảo vệ 1 rộng 200 m, tính từ chân các tường đồn/bảo ra; khu vực bảo vệ 2 rộng 300m, tính từ mép khu vực bảo vệ 1 ra.

Xã Tịnh Đông: (lũy chạy giáp giới với xã Trà Tân huyện Trà Bồng) Dài 7km, rộng 200m về phía xã Tịnh Đông (phía Đông), nằm trên toạ độ N15.20775 E108.61326 và N15.18637 E108.6003. Phía Tây giáp xã Trà Tân huyện Trà Bồng, phía Đông nằm trên xã Tịnh Đông, phía Nam giáp xã Tịnh Giang, phía Bắc giáp xã Tịnh Hiệp.

Xã Tịnh Giang: (lũy chạy giáp giới với xã Trà Tân, xã Trà Bùi huyện Trà Bồng và xã Sơn Hạ huyện Sơn Hà): Dài 6km, rộng 200m về phía xã Tịnh Giang, trên toạ độ N15.16627 E108.59790 và N15.13007 E108.60684. Phía Tây giáp xã Trà Bùi, phía Đông là địa bàn xã Tịnh Giang, phía Bắc giáp xã Tịnh Đông, phía Nam giáp xã Sơn Hạ huyện Sơn Hà.

Hai đồn/bảo tại xã Tịnh Giang nằm trên các toạ độ N15.15280 E108.57931 và N15.15139 E108.57478 đều nằm sát Lũy, trong khu vực bảo vệ 1 của Lũy.

2. Khu vực 2: (Là khu vực bao quanh hoặc tiếp giáp với khu vực bảo vệ I để bảo vệ cảnh quan môi trường – sinh thái của di tích và là khu vực

được phép xây dựng các công trình phục vụ việc bảo vệ và phát huy giá trị của di tích).

Khu vực này được thể hiện trên bản đồ di tích bằng đường viền màu xanh, thể hiện khu vực tính từ mép khu vực bảo vệ 1 ra mỗi bên của Luỹ, mỗi bên rộng 300m dọc theo Luỹ, trên địa bàn huyện Sơn Tịnh cụ thể như sau:

Xã Tịnh Hiệp: (luỹ chạy giáp giới với xã Trà Bình huyện Trà Bồng): Dài 5km, rộng 300m về phía xã Tịnh Hiệp, nằm trên toạ độ N15.24577 E108.59734. Phía Tây của luỹ là thôn Bình Tân xã Trà Bình còn phía Đông là các thôn Hội Đức và thôn Vĩnh Tuy của xã Tịnh Hiệp huyện Sơn Tịnh, phía Nam giáp xã Tịnh Đông huyện Sơn Tịnh, phía Bắc giáp xã Trà Bình huyện Trà Bồng.

Xã Tịnh Đông: (luỹ chạy giáp giới với xã Trà Tân huyện Trà Bồng) Dài 7km, rộng 300m về phía xã Tịnh Đông (phía Đông), nằm trên toạ độ N15.20779 E108.61610 và N15.18601 E108.60334. Phía Tây giáp xã Trà Tân huyện Trà Bồng, phía Đông nằm trên xã Tịnh Đông, phía Nam giáp xã Tịnh Giang, phía Bắc giáp xã Tịnh Hiệp.

Xã Tịnh Giang (luỹ chạy giáp giới với xã Trà Tân, xã Trà Bùi huyện Trà Bồng và xã Sơn Hạ huyện Sơn Hà): Dài 6km, rộng 300m về phía xã Tịnh Giang, trên toạ độ N15.16627 E108.60069 và N15.13276 E108.60674. Phía Tây giáp xã Trà Bùi, phía Đông là địa bàn xã Tịnh Giang, phía Bắc giáp xã Tịnh Đông, phía Nam giáp xã Sơn Hạ huyện Sơn Hà.

III. KIẾN NGHỊ

Toàn thể hội nghị nhất trí đề nghị Ủy ban nhân dân tỉnh Quảng Ngãi, Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch; Ban Quản lý di tích danh thắng tỉnh Quảng Ngãi, Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Quảng Ngãi, Ủy ban nhân dân huyện Sơn Tịnh, Ủy ban nhân dân xã Tịnh Hiệp, Ủy ban nhân dân xã Tịnh Đông, Ủy ban nhân dân xã Tịnh Giang, Cục Di sản văn hóa – Bộ Văn hóa,

Thể thao và Du lịch xem xét và ra quyết định xếp hạng di tích Trường Lưu tỉnh Quảng Ngãi là Di tích lịch sử văn hóa cấp Quốc gia.

Biên bản này đã được thông qua trước toàn thể hội nghị và các đại biểu dự họp nhất trí ký tên dưới đây:

IV. XÁC NHẬN CỦA CÁC CƠ QUAN

UBND tỉnh Quảng Ngãi

Sở VH TT&DL

Sở Tài nguyên và Môi trường

KT. GIÁM ĐỐC
PHÓ GIÁM ĐỐC

Bảo tàng tổng hợp

UBND huyện Sơn Tịnh

UBND xã Tịnh Đông

PHÓ GIÁM ĐỐC

UBND xã Tịnh Hiệp

UBND xã Tịnh Giang

Hồng Văn Thi

CHỦ TỊCH

Dặng Ngọc Dung

Nguyễn Thái

